

FUŠ – Film u školi predstavlja film

VALDOVA PRIČA

Paula
USERO

Carmen
MACHI

Pablo
CHIAPELLA

listopad 2023.

PODACI O FILMU

Izvorni naziv: *Llenos de gracia*

Zemlja i godina proizvodnje: Španjolska, 2022.

Trajanje filma: 109 minuta

Žanr: komedija

Režija: Roberto Bueso

Scenarij: Roberto Bueso, Óscar Díaz

Fotografija: Víctor Entrecanales

Montaža: Jaime Collis

Originalna glazba: Vicente Ortiz Gimeno

Uloge: Carmen Machi, Paula Usero, Pablo Chiapella, Adrian Lopez, Manolo Solo, Nuria Gonzales, Dairon Tallon, Anis Doroftei, Pau Marquez, Adrian Marin, Nuria Gonzalez

Producenti: Fernando Bovaira, Guillem Vidal-Folch

Produkcijska kuća: Mod Producciones, Misent Producciones, RTVE, À Punt Media, Movistar Plus+

Distribucija: Zagreb Film Festival

Najava filma: <https://www.youtube.com/watch?v=Tg6ee1Z5lol>

Prikladno za uzrast: 10+

Ključni pojmovi: sport, nogomet, odrastanje bez roditelja, priateljstvo, odnos mentora i učenika, praznici, odrastanje, natjecateljski duh, inspiracija, vjera

Korelacija s nastavnim predmetima: Hrvatski jezik, Priroda, Tjelesna i zdravstvena kultura, Vjerouauk

FESTIVALI I NAGRADE

Nagrada za najbolji film na 52. filmskom festivalu za djecu i mlade Giffoni,

Međunarodni filmski festival u Malagi 2022.,

Međunarodni filmski festival za mlade Filem'On, Bruxelles 2022,

Nagrada publike na Međunarodnom filmskom festivalu u Castellinariji, Bellinzona, Švicarska,

Filmski festival u San Sebastianu 2023.,

Children KinoFest – Nominacija za najbolji film

REDATELJ ROBERTO BUESO

Roberto Bueso diplomirao je filmsku režiju na ECAM-u u Madridu. Njegov studentski kratki film *La noche de las Ponchongas* osvojio je nagrade i posebna priznanja na nekoliko festivala. Godine 2015. osvojio je nagradu Proyecto Canal+ na Gijon Film Festivalu sa svojim projektom *La colchoneta*. Godine 2018. u Valenciji je snimio svoj prvi igrani film, *Tornar a casa*.

RADNJA FILMA

Godina je 1994. Vrijeme je ljetnih praznika, ali grupa dječaka iz internata „El Parral“ mora ostati iza samostanskih zidina jer nemaju obitelji ni domova u koje bi se vratili. Dosadno im je pa bježe iz internata, obaraju kante za smeće, kradu po dućanima i domaćoj djeci, izmišljaju bezobrazne podvale i njima dosađuju okolnim mještanima i upravi internata.

Časna majka, koja ujedno i vodi internat, brigu o njima povjerava novoj sestri Marini, koja im se pridružuje kao učiteljica tijekom praznika. No Marina nije obična časna sestra – njezin originalan pedagoški pristup iznenađuje kako dječake tako i ostale časne sestre.

Da bi ukrotila dječake, osniva nogometni tim „El Parral“. Treninge u početku prepušta glavnom domaru koji, međutim, odustaje nakon prvog poraza. Marina nema drugog izbora nego i sama postati trenerica, starateljica i vozačica.

Zajedno s dečkima i uz pomoć dviju časnih sestara pored internata postavljaju prašnjav teren i iskrivljeni gol. Treniraju i sudjeluju u utakmicama i uče se da se poštena igra i naporan rad na kraju isplate. Uskoro se svi povezuju u obitelj kakvu nikada nisu imali. Uz to, iz utakmice u utakmicu sve su uspješniji. Ali pred njima je nova prijetnja: uskoro se očekuje zatvaranje internata, a dječaci će ostati prepušteni na milost i nemilost državnom sirotištu. Hoće li timski duh ovog srčanog tima svladati ovaj izazov? Unatoč porazu u finalu, nagrađeni su na kraju osjećajem velikog trijumfa. A ni Marina neće ostati samo tijekom ljetnih praznika.

IZ RAZGOVORA S REDATELJEM

Ubrzo nakon što sam završio *La bandu*, svoj prvi film, producenti Fernando Bovaira i Guillem Vidal-Folch prvi su mi put ispričali priču o „El Parralu“, školi u kojoj je, sredinom devedesetih, revolucionarna časna sestra Marina, nakon nebrojenih prepreka, osnovala nogometni tim koji će na kraju promijeniti živote problematične djece bez roditelja koja su u njoj živjela. Odmah sam bio očaran tom pričom. Već sam neko vrijeme želio ispričati priču o odrastanju, o prijelazu u odraslu dob, ali sam je htio smjestiti u fazu koju smatram najkritičnijom i najzanimljivijom: pubertet. Ali prava je priča ipak imala još jednog asa u rukavu: nekoliko godina kasnije, Valdo, nogometni majicu i pokazujući poruku: „Hvala ti na svemu, sestro Marina.“ Valdo je bio jedno od djece iz „El Parrala“.

Moj suradnik na scenariju, Óscar Díaz Cruz, i ja smatrali smo da bi ova priča trebala tragati za istinom iz emocije i humora, žanra kojemu sam oduvijek bio sklon i kojemu sam se sada želio još više približiti, posebice nakon susreta sa stvarnim likovima. Sestra Marina je žena sa smisлом za crni humor zbog kojeg potpuno zaboravite da ste pred časnom sestrom. Također je bilo uzbudljivo čuti od Valda kako je izgledalo njegovo djetinjstvo u „El Parralu“ ili na koji je način Marina uspjela, s gotovo nikakvim resursima, pretvoriti polje vinove loze u nevjerojatno nogometno igralište, kako se snalazila da bi svake nedjelje mogla izlaziti s djecom u trošnom kombiju i, na kraju, kako je ova žena stoički podnosila poglede svih koji su je doživljavali kao crnu ovu.

No, osim te komičnosti, ono što je za mene čini posebnom su lukavost i hrabrost s kojima je ova žena uspjela uliti nadu toj djeci i prenijeti im vrijednosti. Za mene ovaj film progovara o pravoj pedagogiji, onoj koja je ustajna i koja razumije da dijete uvijek zaslужuje još jednu priliku. To je također priča koja govori o pojmu „doma“ i potrebi pronalaska prave obitelji. To je srce ove priče i njemu smo morali pristupiti na elegantan i odgovoran način. Zatim smo se usredotočili na tu skupinu djece, tu družinu koja je morala biti šarolika i karizmatična. Zamišljali smo ih kako koriste i najmanju priliku da pobjegnu ili kako iskorištavaju svoje nestashuke i loše trikove da zastraše suparničke timove u očajničkom pokušaju uspostavljanja ravnoteže.

Kako smo napreduvali u pisanju, shvatio sam da se nešto čudno događa. Svijet fikcije tiho se ispreplitao s mojim vlastitim sjećanjima. Opsjednut slikama, zvukovima i okusima jednog vremena uspavanog u mom sjećanju, postupno sam postao virtualni suputnik avantura njihovih avantura. Već je bilo osobno i gotovo fetišističko pitanje željeti ih vidjeti izgubljene na lokalnom sajmu, natjerati ih da pobjegnu u ljetnoj noći, biti zadivljen novim videoisjećcima i videoograma za koje se činilo da će definitivno osvojiti budućnost, davati pogrdne nadimke osobama koje volite birajući riječi s gotovo kirurškom preciznošću. Ukratko, htio sam povratiti svoje djetinjstvo i onaj osjećaj beskrajne udaljenosti s tuđim, šašavim i predvidljivim svijetom odraslih.

U istom smo duhu započeli snimanje. Proces odabira bio je mukotrpan i opsežan. Između nogometnih klubova, škola i saveza, intervjuirali smo više od dvije tisuće dječaka dok nismo

pronašli jedanaestoricu koji će činiti bandu „El Parral“. Još uvijek se čudim koliko smo imali sreće. Svi su, bez iznimke, posebna bića. Sjećam se, kad sam ih prvi put video zajedno ta me slika opustila. Nitko od njih, izuzev Dairona, koji je imao jednu cameo ulogu, nije stao pred filmsku kameru. Prije svega sam im na probama nastojao prenijeti osjećaj za ono što je prirodno i što se čini stvarnim pred kamerom. Zadivljujuće je vidjeti kako su to dobro interpretirali i kako su na ekranu uspjeli prenijeti onu svježinu i nestošnost koju pokazuju u stvarnom životu. Bez sumnje, upoznavanje s njima i prenošenje njihovih karaktera u njihove likove bila je jedna od najstimulativnijih stvari za mene prilikom snimanja ovog filma.

Imao sam veliku sreću što je Carmen Machi željela glumiti sestraru Marinu. Samo je ona mogla unijeti ironiju, nježnost i inteligenciju koje su tom liku bile potrebne. Ponekad je najbolja stvar koju redatelj može učiniti ta da ne ometa glumca, a s Carmen je bilo tako u brojnim prilikama. Mislim da će se uvijek sjećati naših razgovora prije svakog prizora; osjećaj da tražimo istu stvar i odgovarajući ton ovisno o trenutku, najbolju repliku, najbolju reakciju. Bila mi je neizmjerna čast svjedočiti njezinom umijeću, velikodušnosti i dobrom radu s djecom, njezinoj intuiciji i smislu za humor, ali iznad svega zanimanju za ljudski aspekt same priče.

Mislim da je glavni komentar o snimanju ovog filma taj da smo se sjajno zabavili snimajući ga. Puno smo se smijali, ali znali smo i prepoznati trenutke u priči u kojima smijeh mora ustupiti mjesto nježnosti i ganuću. Borba između oba stanja, pokušaj održavanja ravnoteže, bio je moj glavni zadatak i ujedno moja radost.

Dogodilo se to 20. prosinca 2004. godine u 32. minuti utakmice između Mallorce i Osasune na stadionu Son Moix. U tom je trenutku igrač Osasune zabio gol. Nakon što je postigao pogodak, igrač s dresom s imenom Valdo krenuo je u brzi trk u smjeru televizijske kamere, podigao crvenu majicu svoje momčadi i pokazao bijelu majicu na kojoj je napisao: „Hvala ti, sestro Marina.“

U dvorištu rezidencije u kojoj živi sestra Marina, ona i Valdo se grle. Nisu se vidjeli dugi niz godina i časna sestra nije znala da će je to dijete koje je odgajala u Aravaci doći posjetiti. Scena je više nego emotivna. „U

kući Aravaca sva su djeca dolazila iz problematičnih obitelji“, prisjeća se sestra Marina. „Valdov otac, koji je bio rudar u Leónu, iako su došli sa Zelenortske otoka, nije se mogao brinuti za njega i njegovu majku... Zato sam se okrenula njemu, koji je tada imao oko 10 godina i kako je dobro igrao nogomet. „Bio sam siromašno dijete, nisam imao ništa, nikoga...“ Sestraru Marinu nije vodio samo osjećaj milosrđa i solidarnosti. Ona je obožavala nogomet. „Bila sam jedina djevojčica od petero braće, a svi su bili veliki nogometni navijači, svi su navijali za Real Madrid, pa sam se odlučila za Atletico samo da im proturječim. Duboko u sebi, i ja navijam za Real Madrid.“ „El Parral“, teren na kojem je Valdo prvi put šutnuo loptu, bio je obična pustopoljina. „Imao je rupe i bio je neravan. Povrh toga, imali su vrlo strogog trenera. Ako ne bi žustro igrali, vikao bi na njih. Na kraju je taj trener, José Parra, nakon dogovora s Valdovim ocem, odveo Valda kući da živi s njegovom djecom. On ga je doista uveo u nogomet.

REKLI SU O FILMU...

Valdova priča zatvara ovogodišnji Filmski festival u Malagi križajući s popisa sve obavezne elemente – to je prijateljski obiteljski film, zabavan, s pozitivnom porukom i priповijeda o nogometu. /.../ Sa svojim blagim moraliziranjem o staromodnim vrijednostima grupne odanosti i poštovanja, upravo je ono što bi moderni roditelji željeli pokazati svojoj djeci. A budući da je radnja smještena u 1994., na ekranu nema otrovnog pametnog telefona.

Jonathan Holland, ScreenDaily

Valdova priča Roberta Buesa u potpunosti oživljava bit dobre stare komedije i modernizira je u jednostavnoj, izravnoj, sramežljivo provokativnoj zabavi za sve gledatelje, zadržavajući pritom blisku povezanost s našim najdubljim emocijama.

Juan Pando, Fotogramas

PROTAGONISTI

SESTRA MARINA

Hrabra i odlučna, ali prije svega netipična časna sestra. Nakon godina premještanja iz jednog samostana u drugi, dobila je posao učiteljice tijekom ljetnih praznika u internatu „El Parral“. Ono što joj se isprva činilo kao tek još jedna postaja na njezinu putu pretvorilo se, zahvaljujući skupini buntovnih i nestašnih dječaka-siročadi koji su iz nje izvukli ono najbolje, u životni izazov: ponuditi dječacima dom i samim time pronaći svoj vlastiti.

SESTRA ANGELINES

Krhka i andeoškog lica, došla je u „El Parral“ s najboljim namjerama, no uplašila ju je neobuzdana žestina dječaka pa dane provodi izgubljena u knjižnici. Tek je dolazak Marine, čija je odvažnost potpuno osvaja, nadahnjuje i ona izlazi iz svoje rupe da zaviri u svijet koji joj je do tada bio potpuno nepoznat. Kad je nervozna, priča bez prestanka.

SESTRA TATJANA

Potpuna suprotnost sestri Angelines. Jednostavna je, gruba, neprofinjena, ali ljubazna. Dolazi iz Poljske i govori neobičnim naglaskom. I ona obožava bitu u Marininom društvu.

VALDO

Tih, oprezan, pronicljiv i najpametniji u razredu. Kada govori glasno, govori ozbiljno i privlači svačiju pažnju. Prijatelji mu znače sve, oni su njegova prava obitelj pa ih želi zadržati bez obzira na sve. Marinin dolazak u njemu budi sumnju, jer odmah zna da ona nije kao ostale časne sestre koje poznaje. S vremenom shvaća da je bio u pravu, te da ih Marina svojom autentičnošću i smjelošću razumije više nego

što se na prvi pogled čini. I što je još važnije: vjeruje u njih.

SEBAS

Glavni mutikaš i Valdov najbolji prijatelj, koji ne zna šutjeti i čiji hormoni uvijek rade punom parom. Opsjednut je djevojkama i svime što ga podsjeća na suprotni spol.

BICHI

Neovisan, kul i drzak. Voli biti samostalan i ne podnosi da mu netko naređuje. Pritom je uvijek bezgranično odan svojim prijateljima. Preokreće križeve jer ne vjeruje u Boga, no stalno spominje svoje roditelje za koje bi, da može da ih vidi, otišao i u pakao.

RAFA

Školski domar je personificirani neuspjeh. Još uvijek nije prebolio razvod i bivšu suprugu koju spominje u svakoj prilici. Ne voli svoj posao i dečke koji ga stalno zadirkuju. Pritom dirljivo veliča samog sebe i priča izmišljene priče o tome kako mu je perspektivnu nogometnu karijeru prekinula sportska ozljeđa.

ČASNA MAJKA

Hladna i disciplinirana. Izgubila je svaku nadu u dječake iz internata „El Parral“. Iako se rado prisjeća sretnijih vremena koja su nekada vladala u internatu koji vodi, uvjerena je da jedino što na dječake ima utjecaja su stroga pravila. Iako nerado dopušta Marini da osnuje nogometni tim, također je svjesna da je njena metoda osuđena na propast. Kad shvati da je nova redovnica uspjela stvoriti istinsku vezu s dječacima, nuda joj se polako vraća.

KAPELAN AUGUSTIN

Podmukao i ambiciozan laktaš. Najvažniji cilj mu je postati biskup, a jedina prepreka na tom putu mu je „El Parral“. Stoga se potajno nuda da će njegovi štićenici što prije dotaknuti dno kako bi se internat zatvorio i dječaci prebacili u državno sirotište.

ZADACI PRIJE GLEDANJA FILMA

- Jeste li već čuli za nogometara Valda (pravim imenom Vladimiro Lopes Rocha), dijete bez obitelji koje je samousavršavanjem i žrtvovanjem ispunilo svoje snove i postalo profesionalni nogometar, debitirajući za Real Madrid, koji je osvojio Ligu prvaka 2002.?
- Volite li nogomet i ako da, za koju ekipu navijate?
- Imate li omiljenog nogometara?
- Koji je vaš životni san i na koji način ga možete ostvariti?
- Koje su najvažnije vrijednosti u životu?
- Kako najradije provodite ljetne praznike?
- Što za vas znači ljeto i dobar odmor?

ZADACI NAKON GLEDANJA FILMA

- Kako ste se osjećali nakon gledanja filma?
- Kojom biste ocjenom od 1 do 5 ocijenili film?
- Što vas je najviše zabavilo i nasmijalo?
- Je li bilo trenutaka koji su bili dirljivi ili tužni?
- Tko vam je od dječaka najbliži? Koji vam je najmanje prirastao srcu?
- Svi likovi u filmu imaju različite osobnosti i karaktere. Opišite njihov karakter u par rečenica?
- Što je za vas prijateljstvo? Kako biste opisali pravog prijatelja?
- Kako biste se osjećali da nemate dom i obitelj?

Sestra Marina je časna sestra velikog srca punog hrabrosti, humora i ljubavi. Voli ljudе i svojim primjerom pokazuje kako učenici kod dobrih profesora „pronalaže“ entuzijazam, znatiželju i radoznalost. Uz obilje znanja, dobre učitelje karakteriziraju i toplina i entuzijazam. Marina se uvijek zauzima za djecu i traži načine da im se približi. Iako sama nije navikla na pokazivanje pažnje i privrženosti, s vremenom omekša.

- Kakav je odnos časne majke i sestre Marine prema dječacima? Na koji se način taj odnos razlikuje? Što im poručuje prva, a što druga?
- Što sestra Marina želi od dječaka?
- Kaže da ih želi upoznati i da je zanima njihovo mišljenje. Što mislite o tomu?
- Što po vama znači biti dobar učitelj? Koje kvalitete treba posjedovati?
- Po čemu biste bili slični sestrama iz filma, a po čemu drugačiji?
- Kakve biste učitelje voljeli imati?
- Koliko minuta nastave vas dijeli od odmora?

U filmu dječaci žive i odrastaju u katoličkoj ustanovi, premda je njihov odnos prema vjeri prilično opušten. Kod nas nema takve ustanove za djecu bez obitelji, postoje samo svjetovni domovi za mlade i udomiteljske obitelji. I u Hrvatskoj i u Španjolskoj vjera je odvojena od države. Što to znači? Španjolska u svom ustavu navodi da je sekularna država u kojoj niti jedna religija ne može imati državni karakter. Hrvatska, kao i sve druge države u svijetu, mora jamčiti slobodu vjeroispovijesti svojih građana i poštivanje svih vjera. Gotovo dvije trećine Španjolaca definiraju se kao katolici. Vjera ili religija znači svijest o postojanju Boga ili nadnaravnih sila. Od davnina je čovjek vjerovao u postojanje nečega što je izvan njega i njegovog života. Danas ljudi vjeruju u različite stvari, a oni koji ne vjeruju u ništa nazivaju se **ateistima**. Religije mogu biti **monoteističke** (vjera u jednog boga) ili **politeističke** (vjera u više bogova). Glavne svjetske religije uključuju **hinduizam, kršćanstvo, islam, budizam i judaizam**. U Republici Hrvatskoj vjerske se zajednice upisuju u Evidenciju vjerskih zajednica koju vodi Ministarstvo pravosuđa i uprave. Prema toj Evidenciji, u Republici Hrvatskoj upisane su 42 crkve odnosno vjerske zajednice.

- **U što vi vjerujete i što je utjecalo na vaše uvjerenje?**
- **Što znači vjerovati u Boga i što je potrebno za vjeru?**
- **Doslovni prijevod filma sa španjolskog jezika glasi „Milosti puni“. Što je to milost i odakle dolazi ovaj izraz?**

„Svi za jednog, jedan za sve“ krilatica je triju mušketira, Atosa, Portosa i Aramisa, uz koju su se upustili u borbu protiv zlog kardinala Richeliea. I „mušketiri“ iz ovoga filma smatraju da su uspješni samo kada su povezani, kada zajedno rade na ostvarenju zajedničkog cilja. Nogomet je sport u kojem osobna izvrsnost ne znači ništa ako reprezentativci ne znaju surađivati, ako „soliraju“ i ne pomažu drugima. Naravno, povezanost je ključna i u podvalama i krađama u koje se upuštaju, ali njihovo priateljstvo dobiva pravi smisao tek kada učine nešto dobro za sebe i druge: kada uspiju spriječiti odrasle da im zatvore školu i internat.

- **Mislite li da dovoljno pomažete svojim vršnjacima?**
- **Gdje i komu ste već pomogli? Razmislite što biste još mogli učiniti?**
- **U kojim je situacijama pak vama potrebna pomoć?**
- **Što za vas znači solidarnost? Razmislite gdje je, osim u timskim sportovima, još važna suradnja, povezanost svih za zajednički cilj.**
- **Što je po tom pitanju sa školom?**

Nogomet, odnosno aktivnosti koje se često povezuju sa tim nazivom, postoje još od drevne Kine. Zašto aktivnosti? Nekadašnji nogomet je bio daleko grublja igra od ragbija, a osim onog biblijskog „ne ubij“ gotovo da i nije imao pravila. I naravno, lopta je bila izrađena od svinjskog mjeđura.

Prvi počeci nogometa koji poznaju današnje generacije sežu u 1848. godinu. Tada se u engleskom Cambridgeu održao sastanak na kojemu su donesena prva službena pravila igre. Petnaest godina kasnije, 1863. godine, također u Engleskoj osnovan je i prvi nogometni savez jednostavno nazvan FA (*Football Association*). Odmah je zabranjeno uzimanje lopte u ruke tijekom igre, udaranje, spoticanje

i svako drugo nasilje, što se nekim klubovima naravno nije svidjelo pa su se odlučili izdvojiti. Upravo to izdvajanje je prva formalna podjela na dva vjerojatno najpopularnija sporta - nogomet i rugby.

Nogomet se igra doslovno u svakom kutku kugle zemaljske i posvuda je, osim u Americi gdje imaju "svoj" nogomet i bejzbol, **najvažnija sporedna stvar na svijetu**. Klinci šutaju loptu u svakoj ulici i na svakoj ledini. Postoji barem pedesetak zemalja koje nisu neke nogometne sile, ali imaju barem jednu nogometnu zvijezdu koja će prije ili kasnije zaigrati u nekom velikom klubu. Igra je to zbog koje se plaće od sreće i tuge i, valjda, jedini sport u kojem utakmica od 90 minuta može završiti bez zgoditaka, a da joj uzbuđenja ne manjka.

U ovom filmu sestra Marina u jednom prizoru pita Valdu što vidi u nogometu i koje su vrijednosti u njemu važne. U jednom drugom prizoru dolazi po dječake usred noći kako bi im potajno omogućila gledanje prijenosa nogometne utakmice Svjetskog prvenstva. Iako sama ne zna baš puno o nogometu, poštuje i cijeni njihov interes i predanost.

- Što za vas znači nogomet? Koje vrijednosti vidite u njemu?
- Kako se osjećate dok ga gledate ili igrate?
- Što vole oni učenici koji ne prate nogomet? Što je njima jednako važno kao nogomet glavnim likovima? Glazba, stvaranje, druženje, istraživanje, životinje..
- Što vas zanima i ispunjava?
- Gledate li ikada TV zajedno kod kuće?
- Tko u vašoj obitelji ima daljinski upravljač u rukama? Kako odlučujete što ćete gledati?

FILMSKA IZRAŽAJNA SREDSTVA

Žanrovske se ovaj film određuje kao komedija.

- Znate li što je to žanr? Poznajete li i neke druge filmske žanrove? (akcijski film, horor film, drama, ljubavna priča, avanturistički film, film za mlade, kriminalistički film, film ceste, priče o odrastanju, obiteljska drama...).
- Koje vrste komedije odnosno podžanrove ili mješavine komedije s drugim žanrovima poznajete? (romantična komedija, tinejdžerska komedija, crna komedija, tragikomedija, komični mjuzikl, humoristična drama, pseudodokumentarac, parodija, sportska komedija, *slapstick*...)
- Kako ove komedije mogu biti smiješne na različite načine? Na primjer *slapstick* komedija, gdje se prvo pomisli na Charlieja Chaplina, stvara komediju na tjelesnoj ili fizičkoj razini – kretanjem, padom, bacanjem predmeta, spoticanjem, plesom, čak i tučnjavom. U komičnim dramama komiku najčešće stvara dijalog, odnosno ona se ostvaruje na verbalnoj razini. Parodija imitira različite filmske žanrove, klišeje, tehnike...

IZVORI

<https://www.kinodvor.org/film/milosti-polni/>

https://elpais.com/elpais/2019/12/20/eps/1576844939_022093.html

<https://reformator.hr/oldweb/Stranice/ARHIVA%20priopcenja/Vjerske%20zajednice%20u%20HR.html>

<https://zanimljivosti.hr/blog/kako-je-nastao-nogomet-najvaznija-sporedna-stvar-na-svjetu/11>

Rezervacije termina i dodatne informacije: Antonio Piljan, koordinator FUŠ-a
099 493 8354 / fus@kinovalli.net

Filmska ponuda i dodatne informacije: Nataša Šimunov, voditeljica Kina Valli
052 222 703 / info@kinovalli.net

Edukativni materijali: Ljiljana Kragulj

Kako bi Kino Valli poboljšalo produkciju kvalitetnih filmskih naslova za djecu i mlađe, voljeli bismo dobiti i povratnu informaciju učenika/ica, učitelja/ica i profesora/ica. Svoje osvrte i razmišljanja možete nam slati na fus@kinovalli.net.

Pula Film Festival

www.pulafilmfestival.hr

Projekt FUŠ realiziran je uz potporu:

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

European Children's
Film Association
Association Européenne du Cinéma
pour l'Enfance et la Jeunesse

